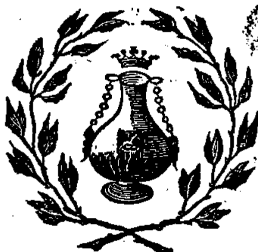
No. 1. 1844.

VLISSINGSCHE COURANT.

Maandag 1 Januarij.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

Financiele ontwerpen.

Zoodra eene magt de natie *dwingt* tot opofferingen, waartoe niemand zich voorshands, bij eene vrije keuze, om tot een volk te behooren, zoude willen verbinden, is er despotisme. Het despotisme kan heeten REPUBLIEK, NAPOLEON, WET.

Wanneer men tegen het volk zegt: benoem kiezers en die kiezers, zullen benoemen afgevaardigden, welke levenslang het regt zullen hebben andere kiezers te benoemen en wie deze kiezers zullen aanstellen, die zullen uwe vertegenwoordigers zijn en als deze uwe zoogenaamde vertegenwoordigers zeggen, gij zult openen uwe woningen en ten toon spreiden wat gij hebt, gij zult slaap- en binnen-vertrek laten doorsnuffelen, uwe geldkist ontsluiten en uwe geheimste betrekkingen openbaar maken opdat de gemeenschap naar hare behoefte u zoo veel ontneme, als die behoefte vordert, dan zal die uitspraak heeten WET, maar dan is de wet despotisme. —

Eene natie *kan* vrijwillig opofferingen doen, waartoe niemand zich voorshands zoude willen verbinden; een alleenheerscher kan ze opvorderen en door de sympathie zijner onderdanen daaraan zelfs met geestdrift zien voldoen, maar eene *fictie*, eene vertegenwoordiging, dat geene vertegenwoordiging is, kan evenmin de sympathie van het volk voor zich hebben, als de verdrukker die heeft van zijn slagtoffer. —

De eerste keuze is, bij zoo veel trappen van verkiezing, als een droppel in de zee geworpen, nooit kan er iemand eenig gevolg van zien en hij die als de gemagtigde van den gemagtigden der gemagtigden der eerste kiezers durft zeggen, dat hij het levendig beeld dier eerste kiezers is, hunne neiging kent en deze, uit hoofde van zijn mandaat, weet op te wekken, is of een dwaas of een bedrieger.

Eene *fictie*, eene naamvertegenwoordiging is dus een nog erger toestand, dan de alleenheersching, omdat zij haren bedriegelijken oorsprong met zich sleept en op hare daden overbrengt.

En als nu zoodanige naamvertegenwoordiging overdrijvende de regten der maatschappij op elk lid, van hetzelve gaat afeischen, wat in het doel der maatschappij lag, om te beschermen en ongeschonden te bewaren, dan moge dit wet heeten, maar die wet is despotisme.

Alleenheersching, republiek, schijnvertegenwoordiging, elke regering hoegenaamd heeft hare regten, waartegen overstaan pligten der onderdanen; men mag den vorm bestrijden en trachten te verbeteren, men moet gehoorzamen; maar zoodra eene regering overslaat tot maatregelen in strijd met het geheel doel der maatschappelijke vereeniging, de magt der gemeenschap op elk lid overschrijdt, verbreekt het gezag zelve de banden der maatschappij en kan het pligt worden de kracht van den onwil tegen de uitspatting der regering over te stellen, om dezelve weder binnen hare wettige grenzen terug te drijven. —

Men heeft dezer dagen geschreven en gezegd, dat eene natie nooit onvermogend is, hare [illegible] te betalen en dat de bezittingen als [illegible] ware het natuurlijk pand zijn, dat men [illegible]ling der renten moet aanspreken, [illegible] dat eigenlijk alle bijzondere eigendommen voor meer dan een derde aan de schuldeischers van den staat zouden zijn verbonden. — Deze leer, welke geheel Nederland tot een staatsdomein maakt, is al weder de leer van het despotisme. —

De regering, welke ook, heeft nooit zending, noch regt om eenig bijzonder eigendom te verbinden; schulden makende heeft zij dit dus ook niet gedaan, daarop hebben de geldschieters nooit kunnen rekenen, maar zij heeft slechts verbonden de goederen en inkomsten der gemeenschap, en deze inkomsten, dat wisten of behoorden te weten de geldschieters, mogten naar de inrigting en het doel der maatschappij niet door eene aanranding van het individueel kapitaal der leden, worden opgevoerd. —

Indien het niet betalen van het vol bedrag der renten, bij eenen staat, die in het ongeluk is geraakt en die toch geven wil, wat zij geven kan, heet BANKROET, het ontnemen aan elk individu van een honderdste en nog eens een twee honderdste gedeelte van zijn land, van zijne meubelen en van zijne kleederen, heet *despotisme.*

En wat nu de reden en het regt leeren, dat bevestigt ook de grondwet, beter in beginselen, dan in instellingen. —

Niemand, zegt zij, kan van zijn eigendom worden ontzet, dan tegen schadeloosstelling. —

Indien dus al de nood vorderde de kapitalen der ingezetenen aan te spreken en de natie was geneigd dergelijke geheel abnormale opoffering te doen, zoude elk individu voor het opofferend deel als schuldeischer van den staat moeten worden erkend. Zonder die vergoeding is er schending der grondwet. —

Misschien verandert men wel op eens van stelling en niet kunnende volhouden, dat onze woningen en onze landerijen en onze kleinoodien en stoffering STAATSDOMEIN zijn, verbonden voor de staatsschulden, zegt men welligt: maar onze vordering van anderhalf percent der eigendommen is slechts eene belasting op inkomsten berekend naar de bezittingen. — IJdele uitvlugt! Daar onmogelijk alle ingezetenen een zoo groot deel hunner inkomsten kunnen missen en dus noodwendig hunne kapitalen moeten aanspreken.

En waartoe zal eindelijk die groote maatregel dienen? Om twee jaren de zaken aan den gang te houden en inmiddels de gewone belastingen op te zweepen, door zoo als men het noemt de wetten op de suiker, op het zout, op de zeep te verbeteren, en een middel van conversie uit te denken. —

Sedert dertig jaren heeft men niets gedaan dan de accijnswetten verberd, dat is formaliteit op formaliteit stapelen; den fabrickant, opdat hij geene verkeerde wegen zoude gaan, de voeten binden en zijne eer en zijn vermogen aan den eersten den besten commies ter recherche prijs geven en het natuurlijk gevolg is er van geweest kwijning en achteruitgang; nog meer verbetering, nog meer achteruitgang, — ziedaar dan ons vooruitzigt. —

En nu uwe vrijwillige conversie! Conversie en te kort, conversie en opzweeping van belasting met al de vexatien daaraan annex, conversie en belasting op de bezittingen; overdenken mag men ze, maar met vrucht daarstellen is in zulke omstandigheden onmogelijk. — Maar wat dan? Hierover nader. —

NIEUWSTIJDINGEN.

DUITSCHLAND.

BERLIJN, den 24. December. De *Allg. Preussische Zeitung* behelst het verslag der inzegening en afzending van het stoffelijk overschot van Z. M. den Graaf *van Nassau*; zij zegt daaromtrent, onder dagteekening van gisteren, hetgeen volgt:

« Gisteren avond, omstreeks 7 ure, heeft de plegtige inzegening van het aardsche overschot van Z. M. den vereeuwigden Koning *Willem Frederik*, Graaf *van Nassau*, in Hoogstdeszelfs paleis, in tegenwoordigheid van Hunne Maj. de Koning en Koningin, van Prins *Frederik* der Nederlanden, Hoogstdeszelfs Gemalin en de Prinses, deszelfs dochter, van de Koninklijke Familie en vergaderden hofstoet; en de eerste militaire en burgelijke beambten, plaats gehad. De godsdienstige verrigting werd door den opper-hofprediker, Dr. *Ehrenberg*, bijgestaan door de hof- en dom-geestelijken volbragt. De *Allg. Zeitung* deelt de bij die gelegenheid door Dr. *Ehrenberg* gehoudene lijkrede mede. In dezelve herinnerde de redenaar, van de banden van bloedverwantschap sprekende, welke de beide koningshuizen vereenigden, onder andere hoe de Koningin, gemalin en de erf-stadhouderes, moeder van den overleden Vorst, gelijk ook deszelfs Zuster, de Hertogin, Berlijn door hare tegenwoordigheid en weldaden getroost hebben in de droeve jaren, toen het die zijner eigene koningsfamilie moest missen. Iets verder maakte hij de aanmerking dat de afgestorvene de eenige der regerende Vorsten was, die door de treurige gebeurtenissen van het eind der vorige en in het begin der tegenwoordige eeuw getroffen zijn geworden. — Eindelijk wordt in de rede nog de opmerkelijke omstandigheid vermeld, dat op de tafel, aan welke Hoogstdezelve zittende, zoo plotseling door den dood getroffen geworden is, het wereldbekende boek der *Navolging van* CHRISTUS gevonden is, opengeslagen bij het hoofdstuk, hetwelk tot opschrift heeft: *Overweging van den Dood.*

Na afloop der plegtigheid is, ten ruim tien ure, de wegvoering van het lijk in alle stilte gevolgd, vermits alle Koninklijke eerbetooningen, die anders aan den hoogen rang des overledenen toegekomen zouden hebben, volgens den wensch van Z. K. Hoogheid Prins *Frederik* nagelaten moesten worden. Het militair escorte van den optogt werd door Z. K. H. de Kolonel Prins *August* van Wutenberg gekommandeerd. De trein werd geopend door een detachement (*Zug*) Garde-dragonders, hierop volgde een gelijk detachement Gardes-du-corps en daarna, te voet, de bedienden van wijlen Z. M. voor de, met acht van 's Konings paarden, die met zwarte dekkleeden omhangen waren, bespannen lijkkoets, achter welke onmiddellijk Z. M. de Koning met Prins *Frederik* der Nederlanden en Prins *Albert*, als naaste rouwdragenden, vervolgens de overige hier aanwezige Koninklijke Prinsen in derzelve koetsen volgden. De optogt werd door een detachement Garde-kurassiers en een dergelijk Garde-ulanen besloten. Toen de kist in de koets geheven werd, bewezen al de troepen de militaire honneurs. In de opgegeven orde trok de lijkstoet naar de plaats, waar 's Vorsten lijk moet worden ingescheept, om in de eerste plaats naar Hamburg en vervolgens naar Holland vervoerd te worden.

FRANKRIJK.

— Meermalen is hier te land en elders, na treurige ondervindingen, gewaarschuwd geworden tegen de onvoorzigtigheid, om chemische of zoogenaamd Lucifer-zwavelstokken binnen het bereik van kleine kinderen te laten. Hoe vele brand-ongelukken aan goederen of personen, zijn daardoor niet veroorzaakt geworden! Doch een lijkschouwings-gerigt, laatstleden Donderdag over een derdehalfjarig meisje te Stonehouse, in Engeland, gehouden, toont dat er, althans bij sommige soorten dier zwavelstokken, nog een ander gevaar bestaat, waaraan men niet denken zou. Het arme meisje namelijk, dat gezegd wordt een zeer lief kindje geweest te zijn, had een lucifer-doosje in handen gekregen, van vier of vijf der zwavelstokken de compositie afgebeten en ingeslikt. In weinige uren was het kind een lijk. Een te hulp geroepen geneesheer verklaarde het Vergiftigd en de maker der lucifers erkende, dat in de zamenstelling daarvan gifstof gebruikt werd.

NEDERLANDEN.

'sGRAVENHAGE, den 28. December. In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van heden is ingekomen eene koninklijke boodschap, ten geleide van een ontwerp van wet, en vergezeld van eene memorie van toelichting, *tot vaststelling eener buitengewone belasting op de bezittingen en daarmede gepaard gaande vrijwillige geldleening.*

In deze zitting is nog ingekomen een ontwerp van wet tot aflossing van een deel der schuld aan de Ned. Handelm., en wel voor een bedrag van *f* 22,000,000. Bij dat ontwerp wordt voorgesteld, te bepalen dat het gouvernement tot de aflossing dier schuld wordt gemagtigd; dat de middelen, om daartoe te geraken, uit de buitengewone belasting zullen worden gevonden, en dat, bijaldien die hulp-

middelen niet toereikende mogten zijn; later bij de wet aanvulling van derzelve zal plaats vinden.

— Naar men verneemt, zal het in de vesting Breda, onder kommando van den majoor *van Geen* in bezetting liggende derde bataillon grenadiers en jagers, op den 1. Mei aanstaande van daar naar Delft vertrekken, om aldaar garnizoen te houden, zullende gemeld bataillon in eerstgenoemde vesting worden, vervangen door een der bataillons onzer linietroepen.

— Van den Helder schrijft men van den 26. December: « Alhier liggen zeilree Z. M. brik *de Haai* kapitein-luitenant, ter zee *H. A. Schuit*, en Z. M. brik *de Lansier*, luitenant ter zee 1e kl. *Boudewyn Bastiaanse*. Eerstgemelde vertrekt over de Kaap de Goede Hoop naar Batavia, en de laatstgenoemde naar de kust van Guinee. Zoodra de wind gunstig wordt, zullen dezelve dadelijk zee kiezen.

« Met 1. Februarij zal van hier naar Japan vertrekken Z. M. fregat *Jason*, aan boord hebbende als Neêrlandsch commissaris den generaal-majoor *Nepveu*.

« Op gisteren is alhier ontbonden *de 3. divisie van 't Algemeen depot No. 33*, en zijn de officieren en manschappen naar hunne bestemming vertrokken. Dit korps is door Z. M. opgeheven met het einde van dit jaar; de derde divisie had alhier ruim 14 jaar in garnizoen gelegen.

« Volgens particuliere berigten, zal den 15. October van Batavia naar Nederland vertrekken Z. M. corvet *Argo*, kommandant kapitein-luitenant, ter zee *den Bergen*, welke bodem alhier zal moeten binnen vallen."

— Het *Nederlandsch Nieuwsblad* kondigt aan, dat het met het einde dezer maand zal ophouden te verschijnen. Men verneemt, dat het voornemen bestaat, om voortaan door de *Staats-Courant* te doen opnemen de ministeriële ophelderingen en refutatiën, waarmede tot heden het *Nieuwsblad* belast was.

GEMENGDE BERIGTEN.

Was er dan in Gods naam geen ander schip dan de *Cerberus* voorhanden om de stoffelijke overblijfselen van Neêrlands ouden Koning grafwaarts te brengen. — Wat is de beteekenis eener *Chambre ardente*? eene *regtskamer* waarin brandstichters en giftmengers veroordeeld worden. Waarom niet, rouwvertrek, treurkamer etc.? de *taal* is immers niet uitgeput! — Men mort over de schoolvacantien en men slaat geen acht, hoe nuttig dezelve door den wakkeren Banken worden besteed; die vlijtige man graaft oude potten met menschen-beenderen uit de aarde en wijdt daardoor zijn roem der onsterfelijkheid. — Ook Albert Koch is bezig met doode menschen van het middenpunt der aarde te delven. — Met het een en ander bevinden zich thans aan de hoogeschool te *Leiden*, 182 studenten voor geneeskunde, 269 voor regtsgeleerdheid en 99 voor godgeleerdheid; zou het geen tijd zijn om *stop* te roepen? — Zeker iemand zal aantoonen, dat met den Nederlandschen handel in China kwade praktijken worden uitgeoefend. — Met Lord Graham is een geweldigen bok geschoten! Zijn lordschap is in den hoogen ouderdom van 93 jaar overleden; wie kon ook droomen dat Lord Graham die jaren had bereikt? — De zaak van D. O'Connell wordt even als andere zaken, op de lange baan geschoven. — Te Parijs worden de menschen met mindere publiciteit, door de guillotine naar de andere wereld gezonden; de Grieken schijnen in het geheel geene liefhebbers van dergelijke treurspelen, maar wel van andere tragedies geweest te zijn, die ongelukkig, in *onze* zoogenaamde, beschaafde tijden, door allerlei *boulevards vodden*, zijn te gronde gerigt; Socrates slurpte den dood in de gevangenis in. — Volgens het Handelsblad, heeft de Staats-Courant in de zaak van Dinxperloo een ellendig figuur aangenomen; het Handelsblad is in staat een zeer juist oordeel over het figuur van zijne *collegas* te vellen. — De Staats-Courant zal voortaan, wegens haar doel en strekking, onder de censuur der Tweede Kamer staan, zij zal het troetelkindje wel blijven. — Te Londen zijn aan twee arme kerels, die veeligt tegen het een of ander baardeloos luitenantje, een onzacht woordje hebben gerept, respectivelijk, 120 en 150 zweepslagen toegeteld; adres aan *Sue* voor de *Misères* van Parijs, een goudmijn voor den schrijver! — Zekere C. van der Tuuk viel bij de Staten-Generaal zoo maar met de deur in het huis, ten einde over 's lands financien te handelen; wel bekome het hem, die financien liggen daar in de *schaal der geregtigheid*; men ging tot de orde van den dag, om daarmede voort te gaan, tot den dag der orde aan de kimmen daagt; tot zoo lang donderen de van Rechteren, van Dam van Isselt, Panhuis, Bruce en Goldstein vruchteloos in 's lands vergaderzaal « dat zij feilen en dwalingen aanhooren van « dagen die voorbij zijn benevens door hun toegestemde « verwijten aan de tegenwoordige regering, dat zij geen « *voldoende tred* (waarom niet liever stap) op den weg tot « herstel en verbetering inslaat; dat de volksvertegenwoor- « diging de schuld heeft, (draagt) wijl zij geen grondwet « herziet (de grondwet niet verandert); de grondwet (zoo « als zij daar ligt) *maakt de hinderpaal uit*, om op eene « afdoende wijze, bezuinigingen, vereenvoudigingen en ver- « beteringen tot stand te brengen; dat men de hoop had « opgevat dat men niet meer zou hebben getracht, wezen- « lijke te korten te *verduisteren*; dat men, bij het zien « van 's lands financien een treurig gevoel ondervindt; « dat het vaderland in moeijelijke, financiele omstandighe- « den verkeert; dat de vergadering zich behoorde te wach- « ten voor nieuwe misrekeningen en te leurstellingen, « omdat (uit hoofde) *daardoor* de ongerustheid bij de natie « vermeerderd (de ongerustheid der natie al meer en meer toe- « neemt) slaat men geen anderen dan den ouden weg in, « dan kunnen daaruit (uit dien verkeerden gang) *groote* (ver- « regaande, ernstige, belangrijke) ongelegenheden geboren « worden (ontstaan); dat men geene bepalingen, geschikt « om wanorde in 's rijks financien te wege te brengen, « kan goedkeuren; tot zoolang zeggen zelfs de *Verweij-* « *Mejans*, dat de eene gebrekkelijke wet op de andere « wordt gestapeld, terwijl de edele van Rappards meenen; « dat eene *rekenwet* niet met de voorschriften *der grond-* « *wet* overeen te brengen is"; reden te meer, Mr. van Rappard, om het maakwerk, zoo spoedig mogelijk, te veranderen. — Wijlen de graaf van Nassau zou 50,000 rijksdaalders aan de Berlijnsche armen vermaakt hebben. — De raad van adel zal voortaan op de begrooting staan. — De leden van den raad van state worden met f 5000, [illegible] f 6000 [illegible] — Men is [illegible]

beangst om stukken aan de ministers te verzenden. — Er is op 's heerenweg een mensch vermoord en uitgeschud en eene diligence beroofd. — De minister van Justitie verklaart, dat bij de regering het vaste voornemen bestaat, om zich aan de gestrenge handhaving der wetten te houden, adres aan het besluit van den minister van Binnenlandsche Zaken, 6. November 1843, no. 167, wegens de opzending van bedelaars, hetwelk lijnregt in strijd is met art. 275 van het Code pénal. — Die minister van Justitie is een zeer partijdig man, indien HD. er behagen in schept, wij maken geene zwarigheid Z. E. partijdigheid uit stukken aan te toonen. — Mevr. Catalini is in den ouderdom van 59 jaren overleden, na een vermogen van 8,300,000 fr. bijeen gezongen te hebben. — De Etna verbreidt schrik en verwoesting. — De Staten-Generaal doemen de dierbaarste belangen des volks ter griffie; daar sluimeren zij zachtkens de eeuwigheid te gemoet en rusten in vrede; het land loopt gevaar onder het morele gewigt dezer stukken te bezwijken.

De twee laatste voorstellingen van het Tooneelgezelschap onder de Directie van de heeren E. Bamberg en A. van Lier, in den Schouwburg alhier, werden algemeen met zeer veel genoegen bijgewoond. De Vaudevilles: de Heer Lustig enz., en de Loteling, Dingsdag ll. gegeven, zijn bijzonder wel uitgevoerd; De heer E. Bamberg speelde onverbeterlijk en toonde voor zijne rol berekend te zijn. Onafgebroken wist hij de lachspieren der toeschouwers in beweging te brengen. Wij zeggen niet te veel, wanneer wij verklaren, zelden een acteur in dit genre alhier te hebben zien optreden welke hem evenaarde. Algemeene toejuiching viel hem dan ook als regtmatigen lof ten deel, en werd hij beide avonden opgeroepen, om de welverdiende hulde van het publiek te ontvangen. Ook het spel van den heer van Lier was natuurlijk en voldeed bijzonder goed; overigens toonde het geheel personeel voor deszelfs taak berekend te zijn. De stukken welke gisteren werden opgevoerd, wekten insgelijks ieders lachlust op en werden fiksch afgespeeld.

Wij voorspellen de ijverige Directie, bij meer te geven voorstellingen, weder eene talrijke opkomst van het beschaafd publiek. Die eenige aangename uren wenscht door te brengen wone de nog te geven representatien bij en zal zich de opoffering van tijd noch geld beklagen.

MENGELINGEN.

GEDAGHTEN BIJ HET INTREDEN EENS NIEUWEN JAARKRINGS.

Statig klinken mij uwe toonen in het oor, o klok van middernacht! daar gij mij door uwe slagen het vervliegen van een jaarkring, het in den afgrond van het voorledene verzinken van een aanmerkelijk gedeelte mijns aardschen leeftijds aankondigt. Met weemoed staar ik op de afgelegde baan terug, en denk aan het onbestendige van het aardsche en aan den rusteloozen voortgang van den tijd. Dat jaar, dat ik mij in den aanvang als zulk eene lange tijdruimte had voorgesteld: dat jaar, dat met den sluijer der toekomst zoovele geheimen bedekte, zoo velen met blijde verwachtingen streelde, zoo velen met angstige vooruitzigten pijnigde: dat jaar is henengesneld als eene gedachte, de sluijer is opgeheven, en, terwijl velen met blijdschap hetzelve herdenken, met vreugde op hetzelve terugzien, wisschen anderen den traan der smart uit het weenende oog en denken met weemoed aan hetzelve terug. Hoevelen toch werden in den afgeloopen jaarkring eene prooi van het graf, voor hoevelen vloeit misschien thans niet de traan der liefde en vriendschap, die het nu voorbij gevloden jaar vrolijk begonnen — maar nu reeds, hunnen waarden ontrukt, naar onbekende streken verplaatst zijn! Diezelfde sluijer, die het afgeloopene jaar eens bedekte, dekt nu het nauwelijks ingetredene. Velen, die thans vrolijk hetzelve beginnen, dat juichend begroeten, zullen ook, eer deze jaarkring ten grave zal dalen, den ijzeren slaap sluimeren, den donkeren doodsnacht zijn ingetreden, velen voor altijd — doch neen, voor velen zal, vóór dat de laatste avond dezes jaars gedaald zal zijn, de heerlijkste morgen, de morgen van het onsterfelijk *zyn*, de dageraad van het eeuwige leven zijn aangebroken. Wie weet, of ook ik niet een dier velen zal zijn; of ook ik thans niet voor het laatst eenen nieuwen jaarkring begroet, voor het laatst eenen stervenden jaarkring vaarwel zeg.

Wie dit weet? Hij, die boven zon en starren zetelt, Hij, die de aarde in hare baan rondvoert en daardoor jaren doet verzinken, andere jaren wederom te voorschijn roept, Hij, voor wien zoo wel toekomende als vervlogen eeuwen bloot liggen, die door tijd noch ruimte bepaald is, Hij weet dit, en dit zij mij genoeg, want Hij is de Algoede, Hij bestuurt ons lot met wijsheid en liefde.

Even als het pas geboren kind ter wereld komt en niet weet, wat hem dit aardsche leven eens zal baren, niet weet, waar het einde hem zal vinden, even zoo dekt eene stikdonkere duisternis het ingetreden jaar; ook wij weten niet, wat het ons zal baren, weten niet, waar het einde ons zal aantreffen. Veel kan er in gebeuren, veel kunnen wij, veel moeten wij er in uitrigten, en wél ons, kunnen wij bij het einde, wél ons kunnen wij ook bij het einde van het voorbijgesnelde jaar voor ons zelven de bekentenis afleggen: ik heb het niet te vergeefs doorleefd — ook dezen jaarkring heb ik niet verloren — ik ben het groote doel, waartoe ik geschapen ben, nader gekomen.

Vele waren de weldaden, vele de aangenaamheden, die ons het afgeloopen jaar schonk: dankbaar erken- [illegible]

ingetredene jaar [illegible] de zegeningen zijn, die wij mogen genieten; maar dikwijls zullen ons zeker ook rampen ontmoeten, onaangenaamheden bejegenen, teleurstellingen treffen, en kunnen wij kortzigtigen, dit anders verwachten? Neen voorzeker! op den weg naar het ware geluk ontmoeten wij rozen en distelen. Verheugen wij ons dan in het goede, maar laat het smartelijke ons niet ter neer zetten; genieten wij het aangename, maar laat het onaangename ons niet verschrikken. Even als nu het laatste uur des stervenden jaars deszelfs geheimen voor ons ontsluijerd zijn, even zoo zal ook, als het laatste uur van ons leven is voorbij gesneld, de afgelegde baan niet alleen in een helder licht schitteren; maar ook meer het goede en weldadige in al onze lotgevallen door onze dan onbenevelde oogen kunnen worden opgemerkt.

ADVERTENTIEN.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 30. December. Sedert den 28 dezer zijn alhier ter reede gekomen. Voor Antwerpen bestemd:

La Reine, J. R. Jansen, Hull, Manufacturen; The Soho, E. Whitecombe, Londen, stukgoed en passagiers.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild.

De Triton, J. Bohn, die Elbe, J. Stalir, beide ballast, Newport; Emilie, C. Brichnoldt, stukgoed, Trieste.